

2 0 0 8.

Világosság és Élet

a hatvani Egyházközség lapja

KARÁCSONY

Állj ember, állj! Ne fuss el Jézustól !

Áldott legyen a jó Isten, aki egy újabb karácsonyt engedett megérnünk. Adjon az Isten boldog Karácsonyt, olyat, amelyben nem reked meg az ünneplés a külsőségekben, hanem megtisztít a lélekben is, és erőt ad az élethez. Karácsonynak van egy különleges varázsa és ez sokak számára a legszebb, legalábbis a gyermeki lelket megható, legmélyebb ünnep. Felnőtteknek is boldog ünnep lehet, amennyiben meglátják a betlehemi csillag ragyogásában, a szegénységbe született Jézust, - akkor a mindennapi szükségük, nélkülözéseik megszépülnek – és talán még erősebbé is lesznek. Akkor meglehet, hogy Karácsony idejére, és mindennapjaikban is elfeledik a világi kötelek kínzó szorítását, fájdalmát, és bekövetkezik a boldogság az életükben.

Minden baj abban rejtőzik, hogy elmegyünk Jézus mellett, vagy elmegyünk a mindennapok csodái mellett, azért, mert emberi életünket a rohanás jellemzi. Minél gyorsabban, minél hamarabb, a legrövidebb időn belül akarjuk elérni céljainkat, ezért kerülheti el figyelmünket Jézus, és a csodák, is. Pedig, nagyon fontos, sőt a legfontosabb a lelki összpontosítás. A rohanásban elveszünk, és nem tudjuk megfelelően értékelni az ünnepet, épp ezért, sivár, kopár, semmit mondó lesz, az ünnepünk, életünk, mint a rohanásunk. Azt is lássuk be, hogy néha rossz az útirányunk, és az úti célunk. Sok a hamis útjelző, a gonosz kísértés, és szinte lábunk máris a rossz úton jár. Ezért, sajnós megromlott az erkölcs, megromlottak az emberi kapcsolataink, de a szabadidő hasznos eltöltésének minősége is. Silány és olcsó lett sok ember élete. Igen, semmiségért, mulandó dolgokért adják oda olcsón halhatatlan lelküket. Ha az üdvösség útján akarunk járni, akkor sok mindenről le kell mondanunk.

Az igazi szeretetet, a békességet nem találjuk meg máshol a világban, csak Jézus közvetlen közelségében! Karácsony az egyik lehetősége annak, hogy gazdagabbak, boldogabbak legyünk.

Emberré lettél, hogy mi Isten fiaivá legyünk. Erőtlené lettél, hogy minket erőssé tegyél. Kicsinnyé lettél, hogy minket nagyvá tegyél. Szegényé lettél, hogy minket gazdagíts. Idegenben születél, hogy minket a mennyei hazába vigyél. Alighogy megszülettél, máris valóra váltottad, amit később így fogalmaztál meg: „ Jöjjetek hozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterheltek vagytok, én felüdítelek titeket. Vegyétek magatokra igámat és tanuljatok tőlem, mert én szelíd vagyok és alázatos szívű és nyugalmat talál lelketek nálam. Mert az én igám édes és az én terhem könnyű”.

(Mt 11, 28-30) Jézusnál átérezhetjük azt a lelki örömet, boldogságot, amely még ma is, modern világunknak a vágya. Az nagyon lényeges, hogy megtaláljuk a Karácsonyhoz vezető békesség, szeretet útját, és amikor az ünnep megérkezik, meghittent térdeljünk le a Karácsony Jézusa előtt, és mondjunk neki köszönetet azért, hogy eljött közénk. Ha szeretettel, úgy megyünk a szentmisére, mintha az utolsó vacsorára mennénk; ha úgy megyünk gyónni, mintha az eleven Krisztus elé térdelnénk; ha a napi imáinkat szeretettel végezzük, nos, akkor sikerülni fog az ünneplés. Akkor egy lelki harmóniával, szárnyaló lélekkel fogjuk megünnepelni Karácsony ünnepét. Karácsonykor az Isten igazi áldását, Jézust kell meglátni. Észre kell venni azt, a szeretetet amellyel szeret minket az Isten!

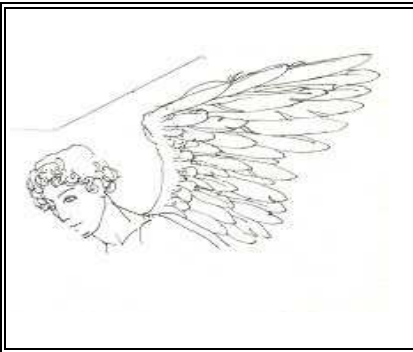
Egy biztos, ha Jézussal haladunk, biztonsággal jutunk el az örök életbe. Fogadjuk el, fogadjuk be Őt, az Isten legnagyobb ajándékát: az életet adó Jézust.

Keresni, megtalálni, szeretni, követni Jézust, lelki békességet, boldogságot jelent minden jóakarató embernek !

BOLDOG KARÁCSONYI ÜNNEPEKET, és ISTENTŐL ÁLDOTT ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK !

„Üdvözlégy, örvendezz te, aki kegyelemben részesültél!”

Mária nyilván tanulta, ismerte a próféták általi jövendöléseket, tudta, hogy jön majd a Messiás. Mária, az angyali köszöntéskor ébred, döbben rá, hogy itt és most, őt az Isten kiválasztotta. Hihetetlen, félelmetes pillanat lehetett ez számára, amikor el kellett fogadni, meg kellett érteni a felfoghatatlant. Szólíthat téged, engem, is az Isten! Életünk során sokszor lép oda Isten mellénk is, mert neki van hatalma ehhez, és van hatalma végrehajtani azt amit elhatároz. Ha befogadjuk Őt, akkor beleölel minket örök kegyelmébe, és akkor következik be a boldogság. Merünk, tudunk örülni ennek a látogatásnak?

Mária megdöbben. Sokféle oka van rá. Már maga az a tény, hogy Isten követe áll előtte, aztán az elképesztő, félelmetes üzenet a kiválasztásról: Isten Fiának leszek az édesanyja... Láthatjuk, mi lehet az emberből, ha a mindenható Isten, őt a tenyerébe emeli, és eltölti kegyelmével! **NE FÉLJ, MERT KEGYELMET TALÁLTÁL...** mondja neki Gábor angyal, az isteni követ, aki látja, és érti is Mária megdöbbenését. A kegyelem öröme oldja a félelmet, hiszen Isten szeretetteljes odafordulása az, emberhez mindig ajándékozó szeretet. A szeretet, és a kegyelem tesz mássá!

„AZ ÚR VELED VAN!” Tudjuk, és hisszük, hogy Isten mindenütt jelen van, és a teremtéstől fogva gondviselésével itt van a világban és minden ember életében. Ez mindig igaz, még ha az ember ezt nem is tudatosítja magában. Az angyal szavai viszont még ennél többet is kifejeznek – azt mondják Máriának: - Isten lehajolt hozzád, és a kezébe vett téged, belépett, életedbe, hogy áldottá tegyen. „Áldottabb vagy te minden asszonynál!” „Megáldalak, és nagyvá teszek... (Ter 12,2-4) Akit az Isten megáld, az maga is áldássá lesz mindenki számára – Máriára ez különösen is igaz lett. Áldás forrása lett számunkra, és vele, mi is áldássá lehetünk másoknak. A gyermeknek pedig ez lesz a neve: „Emmánuel, vagyis: - „Velünk az Isten” (Mt 1,23).

NEVE JÉZUS LESZ = Szabadító, Üdvözítő. Máriát megdöbbenetette az isteni hírhez, - a rábízott Gyermekek - az ígért Szabadító, - a felfoghatatlan ígért! Máriának jegyese van, de még sosem volt férfival... Emberileg is lehetetlen az, amit szavá tesz az angyal. Gyermekek születnek... Kitél? - férfit nem ismerek! Ezért kérdezett rá Mária, – Hogyan? Jegyesem van, de még sosem voltam férfival... **SZENTLÉLEK SZÁLL LE REÁD!** És ha ez így lesz, ha ez beteljesül, akkor mit szólnak ehhez majd mindazok, akik hozzám tartoznak? Először is József, aki tudhatja, nem övé a gyermek. Megegett lányt ki vesz feleségül? Mit gondolnak majd a rokonok, ismerősök? Mária érzi a megmagyarázhatatlan ajándékot. Ő nem akar ellentmondani az Istennek, ezért szeretetből, tiszta szívvel kimondja az **IGENT...** Tudja, ez az **IGEN,** kedves lesz az Istennek. Mária igenje után, hírt kap arról is, ami emberi módon már lehetetlen volt, és most íme teljesült, hogy rokona Erzsébet öreg kora ellenére is, gyermeket vár. Mária azért kapta ezt a jelet, hogy hihesse a hihetlent... Máriának az is bebizonyosodik, hogy „**ISTENNÉL SEMMI SEM LEHETETLEN**”...

Máriát megdöbbenetette ez a minden elképzelhetőt fölülmúló isteni ajándék, Jézus. **MÁRIA** számára is megdöbbenő volt ez a kiválasztás, de az lehet a mi számunkra is, bár sok különbség van közte, mert mi aztán nem sokat tudunk mit kezdeni Isten terveivel. Mi milyen sokszor halogatjuk az **IGENT!** Ugye, mennyivel magasabbak **ISTEN** tervei a mi elképzeléseinknél? Mi sem féljük Isten tervébe beleegyezni, főleg akkor, amikor már Isten eltervezett velünk kapcsolatban valamit. Nem kell félnünk Isten terveitől, csak beleegyeznünk, elfogadnunk, ahogy Mária is tette. Ha Isten így akarja, elfogadom és megcselekszem.

Mária, nem érti, mert a csodát ki értheti, de hiszi, és reméli, mert Isten az, aki ígérte... Ezért hitte, és elfogadta az elfogadhatatlant. Nem értem, de „**LEGYEN A TE SZAVAD SZERINT**” **TÖRTÉNJÉK VELEM MINDAZ, AMIT AZ ISTEN AKAR!** Istennek vannak velünk is, nagy tervei!

Ő, mindenkit meghív, és minden kegyelmi segítséget megad, hogy meghívásának eleget tudjunk tenni, és Vele állandó személyes kapcsolatban maradassunk. Természetesen ehhez tőlünk, egy határozott lelki magatartást kér. Ha az úton előre akarunk haladni, ahhoz világos cél kell, és egy folyamatos „**IGEN**” , - erőfeszítés. Ez a világ amely körülvesz - rámutat az Istenre! Ő, valóságos személy, aki szeret mindnyájunkat, és ezért mondta el terveit nekünk, és a világgal kapcsolatban is. Ma gondold végig csendesen - szívedre figyelve az életed! Figyelj az angyalra, Ő mondja neked is: „Kegyelmet találtál... Ne félj semmitől, csak higgy abban, hogy Jézus neked is megszületett, és akkor minden rosszat le fogsz győzni az életben!

Fogadjuk be mi is az isteni Gyermekek, Jézust és hordozzuk Őt a szívünkben!

Lássátok, megszületett az ég és föld Királya...!

"Harang csendül, Ének zendül, Messze zsong a hálaének, az én kedves kis falumban Karácsonykor Magába száll minden lélek" - idézi fel Ady Endre meghatottan egy régi - régi karácsonyát. Talán mindannyiunk lelkében él még a gyermekkori karácsonyok emléke, amikor csodaváró szívvel álltunk a betlehemi jászol előtt, tekintetünket a kisded Jézusra szegezve. Akkor is mint ma, Jézust vártuk, és Ő eljött, elhozta nekünk a boldogságot, - a békét, - a szeretetet...

„Csoda ez, hogy az Isten akaratából az evangélium mindig el tud jutni az elfoglalt emberhez. Isten az életébe, a munkájába belezárt embert, elfoglaltságának foglyát eléri, és meg is fogja, meg is tudja szólítani. A pásztorok elfoglaltak, de nem süketek és nem restek. Minden elfoglaltságuk mellett szabadok annyira, hogy elmenjenek egészen Betlehemig, és megnézzék, amit Isten, az angyalok által kijelentett nekik. Szabadságuk nemcsak külső körülményeikben jelenik meg, hanem a lelkükben is.

Mi sokszor úgy gondoljuk, hogy a helyzeteinknél fogva, a dolgok alakulása miatt vagyunk megkötözött rabok. Az igazság azonban az, hogy ha megkötözött az ember, akkor belül, a lelkében megkötözött! A pásztorok nagy belső lelki szabadsággal, kételkedés nélkül mondják, hogy menjünk el Betlehembe, és lássuk, amit az Isten megjelentetett nekünk. Semmiféle megkérdőjelezése nincs a kijelentésnek: talán igaz, amit az angyalok mondanak, mert hogyha megnyílt az ég és angyalok sokadalma jött, akkor talán lehet abban valami, amit mondanak. Nem azért mennek Betlehembe, mert kétlik is, meg hiszik is, mert szeretnék is látni, meg bizonytalanok is benne. Nem azért akarnak elmenni Betlehembe, mint ahogy az emberek mindennek alaposan utána akarnak járni, hanem mert megérintette a szívüket az angyalok éneke, eljutott a lelkükig a mennyei öröm, és látni akarták, amit az Isten adott.

A második nagy csodája a karácsonyi történetnek: a pásztorok hite.

Menjete el Betlehemig, Menjete, mert a pásztorokat és az angyalokat is megelőzően eljött a Fiú egészen Betlehemig, hozzánk. Mert hiszen Betlehem mi vagyunk, Betlehem a mi sorsunk és a mi életünk. Betlehem ez a világ. Létezésünk legmélyebb mélységébe jön el Isten. Egészen Betlehemig, azaz az emberlét mélységéig, a legnagyobb kiszolgáltatottságig, a legnagyobb alázattal. Itt van megkülönböztetett módon. Megrendítő és boldogító is egyúttal: így tárja fel Isten az ő szeretetét, ebben a mérhetetlen, felfoghatatlan, nagy alázatban”. (*BSzl, részlet a Közelítések és közeledések c. kból*)

A názáreti Jézus nem csupán azért jött a földre, hogy megismerje helyzetünket, hanem hogy megváltson minket a haláltól, és visszavezessen Isten országába.

Jézus most is jön, hogy a betegeket meggyógyítsa, a szomorúakat megvigasztalja, az erőtleneknek új erőt adjon, boldogságot, reményt, életet, szeretetet és világosságot árásson a szívekbe.

Az tud igazán ünnepelni, akinek a kegyelem, a hit, a szeretet egy szikrája kigyúlt a lelkében. Természetesen szükséges a jó akarat is! Akkor tud az ember, a dicsőségről, glóriáról, Isten szeretetéről énekelni! Amilyen mértékben mozdulunk el Jézus felé, olyan mértékű lesz az Istentől kapott, a cselekedeteinket kísérő Isten kegyelme, és olyan mértékben kapunk új életet!

Ha Istenért, Jézusért semmit sem teszünk, akkor nem is tudjuk Őket valóban ünnepelni!

Akkor lesz csak igazi a karácsonyi ünneplésünk, hogyha Isten, a bűntől szabadító Jézus Krisztus hatalmában hiszünk, és az Ő erejével győzünk a mindennapi kísértéseinkben.

A Karácsony titka, az emberi elme számára megfoghatatlan- csoda. Pusztán értelmünkkel sosem találjuk meg Istent. Az értelem még nem elég! Egy bizonyos pont után az értelemnek át kell adni a helyét a hit, remény, szeretet számára. A hitünk vezessen el a jászolban fekvő Isten Fiához, Jézushoz! Tudjuk, hogy akik eddig megtalálták Jézust, azok, mély alázattal borultak le előtte.

Boruljunk le mi is előtte, és adjuk ajándékkul a szeretetet, a jóságot, a tiszta szívünket.

„A Betlehem kis városa, Mily néma csönd áll benned, Mély s álmatlan szendergésedben, Feletted a csillagok mennek. Sötét utcáidon mégis felragyog Az örökké tartó fény, Minden idők reményei, félelmei, Benned egymásra lelnek ma az ég közepén”. (angol karácsonyi ének)

www.communio.hu/hatvan
E-Mail: jozsef.koza@hdsnet.hu

Távoli bölcsek jöttek Jézushoz...

Sok karácsonyi ének, szól a megszülető Jézusról és arról, hogy neki akkor ott milyen sokat kellett nélkülöznie, szenvednie születése pillanatától kezdve, és hogy milyen szívtelenek voltak ott azok, akik közé született. Önző, közömbös emberek, akik nem engedtek be egy gyermekét váró családot a házukba. Bezzeg ha mi lettünk volna ott, - gondoljuk, mondjuk: mi nem lettünk volna olyan szeretetlenek, mi meg tudtuk volna adni azt a tiszteletet, ami kijár Neki... Talán igaz, talán nem igaz, hogy mi jobbak lettünk volna... Sajnos az emberi gyarlóság nem korfüggő, bennünk van a rossz, az önzés. Bár vannak olyan alkalmak, amelyek egyértelművé teszik szeretetünket, de ez kevés. Lássuk be, nem vagyunk jobbak azoknál, akiknek szembe kellett nézni ezzel a helyzettel, és sajnos akkor rosszul döntöttek. Jézus születésekor is, de életében is, otthonatlan volt, a szó szoros értelmében. Jézus otthonalansága nem helyrajzi kérdés, hanem még mindig itt van a világban. „Világába jött, és az övéi nem fogadták be őt”.

Mi sem vagyunk képesek befogadni, otthonossá tenni számára a lelkünket, az otthonainkat! Nem ez az igazság? Legyünk már jobb emberek és nyissuk meg szívünket! Legyen a mi lelkünk Jézus otthona! De vigyázzunk arra, hogyan fogadjuk Őt, mert, Ő nem szállásadó gazdát keres bennünk, hanem testvért és igaz barátot! Ne jószívűségből nyissuk meg a szívünk ajtaját! Ismétlem, Jézus nem szállásadó házigazdát akar, hanem követőket, igaz barátokat! Amióta Isten emberré lett, a betlehemi éjszaka óta, megszűnt a legnagyobb szakadék, az Isten és az ember között. Karácsony ünnepén az ember nem valamit, hanem Valakit ünnepel. Ünnepeljük a közénk jött Istent. Tehát nagyon figyeljünk arra - a lényeg - maga Jézus - nehogy kimaradjon az életünkben, családjunkból, a karácsonyunkból! Miközben egymást szeretjük, figyeljünk Jézusra is. Pásztorok, távoli bölcsek indultak el, jöttek, keresték, és megtalálták „Máriát, Józsefet, és a jászolban fekvő kisdedit”. Lk 2,16. Albert Einstein írta: „ha az emberiség életben akar maradni, meg kell változtatnia a gondolkodását és az életének útirányát.” Igen, mert sok a hamis útjelző, a gonosz kísértő, és szinte lábunk alá futnak a rossz utak. Mi a teendő? Mit tesz a gépkocsivezető, ha zsákutcába jut? Minél hamarabb megáll és megfordul. Természetesen az is igaz, nem biztos, hogy mi közeledünk, vagy fordulunk Jézushoz, vagy a karácsonyi ünnep felé, hanem, Jézus jön felénk. Jézus megjelent csendben, szinte észrevétlenül jött, úgy, ahogy az igazán nagy dolgok szoktak történni életünkben. Jézus itt van! Jelen van az Isten legnagyobb ajándéka! Isten kegyelme jelent meg Jézusban. Az a kegyelem, amelyet nem lehet kiérdemelni, vagy megfizetni. Jézus a kézzelfogható valóság! Történelmi személy Ő, és születése tény. A mi szeretetlenségünk, bűnösségünk ellenére, mekkora szeretet működik az Istenben, amely arra készíti, hogy elküldje Fiát. Jézusban nagy szeretet volt. Eljött, otthonalanná lett Ő, akié az egész mindenség. Karácsonykor gondoljunk Jézus áldozathozatalára is! Ő vállalta a kitzásítottságot, a megvetést, de még a halált is miattunk. Az ember életének minőségét Isten jelenléte adja. Ez a karácsony titka. Jézus jelenlétéből érez meg valamit még a nem hívő ember is Karácsonykor. Krisztusban, Krisztussal lenni, élni, ez a karácsony lényege. Ha benne vagyunk, az Ő isteni természetének részesei is leszünk. Jézusunk! - segíts, hogy mi is rád találjunk a hétköznapi gondjaiban, nehézségeiben is ... Jézus, te a szeretetet, az ajándékozó életet hoztad közénk. Segítség bennünket, hogy a szeretetet ne csak karácsonykor gyakoroljuk, hanem mindig szeressük egymást! Mindenki, akik távol van, vagy eltávolodott Jézustól, szüntesse meg a szeretetlenséget, és jöjjön Hozzá! Ismerje meg mindenki Isten átölelő szeretetét! Isten a szeretet - Őt megismerve, visszaszerelve, lesz boldogságunk, lesz öröm a mennyben. - Kívánom, hogy mindannyian megtapasztalhassuk: Jézus valóban megszületett. Jézus itt van! ma is! - Találkozhatunk Vele, élhetünk Vele, Általa és Benne! Hála legyen Neki ezért! Hát, „Jöjjetek imádjuk! Jöjjetek imádjuk! Jöjjetek imádjuk, az Isten Fiát!” Máriával, Józseffel a pásztorokkal, a napkeleti bölcsekkel és az alázatos imádók megszámlálhatatlan sokaságával, jöjjetek imádjuk Jézust, az Isten Fiát! Nagyon sokan vannak, akik Jézus elé járultak az évszázadok folyamán, és befogadták Őt a lelkükbe, életükbe. Hagyjuk, hogy Karácsony világossága, szeretete mindenüvé kiáradhasson! Lépjen be mindenki szívébe Jézus! Világítsa be, melegítse fel otthonunkat, és hozzon hitet, reményt, szeretetet a városunkba is. Adjon békét lelkünknek és a világnak! Az Isten, aki Krisztusban ránk ragyogtatta irgalmas arcát, részesítsen minket az Ő boldogságában.

Jézus tegyen minket az Ő jóságának, szeretetének hívőivé!
Boldog Karácsonyt, és Új Évet kívánunk mindenkinek!

BOLDG KARÁCSONYT KÍVÁNOK!
Koza József prépost, plébános

